

KISA ÜRÜN BİLGİSİ

▼ Bu ilaç ek izlemeye tabidir. Bu üçgen yeni güvenlilik bilgisinin hızlı olarak belirlenmesini sağlayacaktır. Sağlık mesleği mensuplarının şüpheli advers reaksiyonları TÜFAM'a bildirmeleri beklenmektedir. Bakınız Bölüm 4.8 Advers reaksiyonlar nasıl raporlanır?

1. BEŞERİ TIBBİ ÜRÜNÜN ADI

CİBİNQO 50 mg film kaplı tablet

2. KALİTATİF VE KANTİTATİF BİLEŞİM

Etkin madde:

Her film kaplı tablet, 50 mg abrositinib içerir.

Yardımcı madde(ler):

Her tablet, 1,37 mg laktoz monohidrat (sığır kaynaklı) içermektedir.

Yardımcı maddeler için bölüm 6.1'e bakınız.

3. FARMASÖTİK FORM

Film kaplı tablet.

Bir yüzünde "PFE" ve diğer yüzünde "ABR 50" baskılı, pembe yaklaşık 11 mm uzunluğunda ve 5 mm genişliğinde oval tablet

4. KLİNİK ÖZELLİKLER

4.1 Terapötik endikasyonlar

CİBİNQO sistemik tedaviye aday olan yetişkinlerde orta ile şiddetli atopik dermatit tedavisinde endikedir.

4.2 Pozoloji ve uygulama şekli

Pozoloji/uygulama sıklığı ve süresi:

Tedavi, atopik dermatit teşhis ve tedavisinde deneyimli uzman hekimler tarafından başlatılmalı ve izlenmelidir.

Önerilen başlangıç dozu günde bir kez 200 mg'dır.

- Günde bir kez 100 mg başlangıç dozu 65 yaş ve üzeri hastalar için önerilmektedir. 100 mg başlangıç dozundan yarar görebilecek diğer hastalar için bölüm 4.4 ve 4.8'e bakınız.
- Tedavi sırasında doz, hastanın tolerabilitesine ve tedavinin etkililiğine göre azaltılabilir veya artırılabilir. İdame dozu olarak etkili olduğu bilinen en düşük doz düşünülmelidir. Maksimum günlük doz 200 mg'dır.

CİBİNQO atopik dermatit için kullanılan ilaçlı topikal tedavilerle birlikte veya bu tedavilerden bağımsız olarak kullanılabilir.

24 hafta sonra yeterli terapötik fayda elde edilemezse CİBİNQO tedavisinin sonlandırılması değerlendirilmelidir.

Laboratuvar izleme

Tablo1: Laboratuvar ölçümleri ve izleme kılavuzu

Laboratuvar ölçümü	İzleme kılavuzu	Aksiyon
Trombosit sayısı Mutlak lenfosit sayısı (ALC) Mutlak nötrofil sayısı (ANC) ve Hemoglobin (Hb) içeren tam kan sayımı	Tedavi başlamadan önce, tedavi başladıktan 4 hafta sonra ve ardından rutin hasta yönetimine uygun olarak	Trombositler: Trombosit sayısı $<50 \times 10^3/\text{mm}^3$ ise tedavi kesilmelidir. ALC: ALC $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$ ise tedavi durdurulmalıdır ve ALC bu değerin üstüne çıktığında tekrar başlatılabilir. Tekrarlanırsa tedavi kesilmelidir. ANC: ANC $<1 \times 10^3/\text{mm}^3$ ise tedavi durdurulmalıdır ve ANC bu değerin üstüne çıktığında tekrar başlatılabilir. Hb: Hb <8 g/dL ise tedavi durdurulmalıdır ve Hb bu değerin üstüne çıktığında tekrar başlatılabilir.
Lipid parametreleri	Tedavi başlamadan önce, tedavi başladıktan 4 hafta sonra ve bunun ardından hiperlipidemi klinik kılavuzlarına ve hastanın kardiyovasküler hastalık riskine göre	Hastalar hiperlipidemi klinik kılavuzlarına göre izlenmelidir.

Tedavinin başlatılması

Trombosit sayısı $<150 \times 10^3/\text{mm}^3$, mutlak lenfosit sayısı (ALC) $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$, mutlak nötrofil sayısı (ANC) $<1,2 \times 10^3/\text{mm}^3$ olan ya da hemoglobin değeri <10 g/dl olan hastalarda CİBİNQO tedavisine başlanmamalıdır (bkz. bölüm 4.4).

Doz kesilmesi

Hastada ciddi bir enfeksiyon, sepsis veya fırsatçı enfeksiyon ortaya çıkması durumunda enfeksiyon kontrol altına alınana kadar CİBİNQO ile tedaviye ara verilmesi düşünülmelidir (bkz. bölüm 4.4).

Tablo 1’de anlatılan laboratuvar anormalliklerinin yönetilmesi için dozlamaya ara verilmesi gerekebilir.

Atlanan doz

Bir dozun atlanması durumunda hastaya dozun mümkün olan en kısa sürede alınması tavsiye edilmelidir. Ancak bir sonraki doza 12 saatten az zaman kaldı ise hasta atladığı dozu almamalı, dozları planlanmış normal zamanında almaya devam etmelidir.

Uygulama şekli:

CİBİNQO, oral yoldan yemeklerle birlikte veya tek başına her gün yaklaşık olarak aynı saatte alınabilir.

CİBİNQO kullanırken bulantı yaşayan hastalarda, ilacın yemekle beraber alınması bulantıya iyi gelebilir.

CİBİNQO tabletler bütün olarak su ile birlikte yutulmalıdır. Ezilmemeli, parçalanmamalı ya da çiğnenmemelidir. Çünkü bu metotlar klinik çalışmalarda çalışılmamıştır.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler:

Böbrek yetmezliği:

Hafif böbrek yetmezliği olan, yani tahmini glomerüler filtrasyon hızı (eGFR) 60 ila 90 ml/dk arasında olan hastalarda doz ayarlamasına gerek yoktur.

Orta düzey (eGFR 30 ila 60 ml/dk.) böbrek yetmezliği olan hastalarda, önerilen CİBİNQO dozu yarıya düşürülerek günde 100 mg veya 50 mg olarak verilmelidir (bkz. bölüm 5.2).

Şiddetli (eGFR <30 ml/dk.) böbrek yetmezliği olan hastalarda, önerilen başlangıç dozu günde 50 mg’dır. Günlük maksimum doz ise 100 mg’dır (bkz. bölüm 5.2).

Renal replasman tedavisi alan son evre böbrek hastalığı (ESRD) bulunan hastalarda CİBİNQO çalışılmamıştır.

Karaciğer yetmezliği:

Hafif (Child Pugh A) veya orta (Child Pugh B) karaciğer yetmezliği olan hastalarda doz ayarlamasına gerek yoktur. Şiddetli (Child Pugh C) karaciğer yetmezliği olan hastalarda CİBİNQO kullanımı kontrendikedir (bkz. bölüm 4.3).

Pediyatrik popülasyon:

CİBİNQO’nun 12 yaşından küçük çocuklarda güvenliliği ve etkililiği belirlenmemiştir. Bu yaş grubu ile ilgili veri mevcut değildir.

CİBİNQO 12<18 yaş arası adölesanlarda çalışılmıştır. Fakat juvenil sıçanlardaki (3 aylık insan ile karşılaştırılabilir) kemik ile ilgili bulgular nedeniyle yararın zarardan üstün olduğu sonucuna varılabilmesi için büyüyen adölesanlarda ek uzun dönem verisi istenmiştir. Şu an mevcut veriler bölüm 4.8, 5.1 ve 5.2’de verilmiştir.

Geriyatrik popülasyon:

65 yaş ve üzeri hastalar için önerilen başlangıç dozu günde bir kez 100 mg’dır (bkz. bölüm 4.4).

İlaç etkileşimi

CYP2C19’un çift güçlü inhibitörlerinden ve CYP2C9’un orta düzeyde inhibitörlerinden kullanan veya CYP2C19’un güçlü inhibitörlerinden (örneğin; fluvoksamin, flukonazol fluoksetin ve tiklopidin gibi) tek başına kullanan hastalarda önerilen doz yarıya düşürülerek sırasıyla günde bir kez 50 mg veya 100 mg olarak verilmelidir (bkz. Bölüm 4.5).

CİBİNQO’nun güçlü veya orta CYP2C19/CYP2C9 enzim indükleyicileri ile (ör. rifampin, apalutamid, efavirenz, enzalutamid, fenitoin) eş zamanlı kullanılması önerilmez (bkz. bölüm 4.5).

4.3 Kontrendikasyonlar

- Etkin maddeye ya da bölüm 6.1’de listelenen yardımcı maddelerden herhangi birine karşı aşırı duyarlılık
- Tüberkülozun da (TB) dahil olduğu aktif ciddi sistemik enfeksiyonlar (bkz. bölüm 4.4)
- Ciddi karaciğer yetmezliği (bkz. bölüm 4.2)
- Hamilelik ve emzirme (bkz. bölüm 4.6)

4.4 Özel kullanım uyarıları ve önlemleri

Ciddi enfeksiyonlar

CİBİNQO tedavisi alan hastalarda ciddi enfeksiyonlar bildirilmiştir. Klinik çalışmalarda en sık gözlenen ciddi enfeksiyonlar herpes simpleks, herpes zoster ve pnömonidir (bkz. bölüm 4.8).

Aktif, ciddi sistemik enfeksiyonu (bkz. bölüm 4.3) olan hastalarda tedavi başlatılmamalıdır.

Aşağıda listelenen hastalar için CİBİNQO ile tedaviye başlamadan önce riskler ve yararlar değerlendirilmelidir:

- Kronik veya rekürren enfeksiyonu olan hastalar
- TB’ye maruz kalmış hastalar
- Ciddi veya fırsatçı enfeksiyon hikayesi olan hastalar
- Endemik TB veya endemik mikoz bölgelerinde ikamet eden veya seyahat eden veya
- Enfeksiyona yatkın hale getirebilecek altta yatan durumlara sahip hastalar.

Hastalar CİBİNQO tedavisi sırasında ve sonrasında enfeksiyon belirti ve bulgularının gelişmesi açısından yakından takip edilmelidir. Tedavi sırasında yeni bir enfeksiyon görülen hastaya tanısal testler derhal ve eksiksiz olarak yapılmalı ve uygun antimikrobiyal tedavi başlanmalıdır. Hasta yakından izlenmeli ve standart tedaviye yanıt vermiyorsa CİBİNQO tedavisine ara verilmelidir.

Tüberküloz

CİBİNQO tedavisinden önce hastalar tüberküloz (TB) açısından taranmalı ve TB açısından yüksek endemik yerlerde yaşayan hastaların yıllık olarak değerlendirilmesi düşünülmelidir. CİBİNQO aktif TB'si olan hastalara verilmemelidir (bkz. bölüm 4.3). Yeni latent TB teşhisi alan veya önceden tedavi edilmemiş latent TB hastalarına CİBİNQO tedavisi başlanmadan önce latent TB için önleyici tedavi başlanmalıdır.

Viral reaktivasyon

Klinik çalışmalarda herpes virüs reaktivasyonu (örneğin herpes zoster, herpes simpleks) dahil olmak üzere viral reaktivasyon olguları gözlenmiştir (bkz. bölüm 4.8). 65 yaş ve üzeri hastalarda ve başlangıçta ciddi atopik dermatiti olan hastalarda herpes zoster enfeksiyonu oranı daha yüksektir (bkz bölüm 4.8). Bir hastada herpes zoster gelişirse, epizod düzeline kadar tedaviye geçici olarak ara verilmesi düşünülmelidir.

CİBİNQO ile tedaviye başlanmadan önce ve tedavi sırasında klinik kılavuzlar doğrultusunda viral hepatit için tarama yapılmalıdır. Tarama sırasında Hepatit B ya da hepatit C (pozitif hepatit C PCR) için pozitif sonuç veren hastalar, klinik çalışmalara alınmamıştır (bkz. bölüm 5.2). Hepatit B yüzey antijeni negatif, hepatit B temel antikoru pozitif ve hepatit B yüzey antikoru pozitif olan hastalara, hepatit B virüsü (HBV) DNA için test yapılmıştır. HBV DNA değeri tayin sınırının (LLQ) üstünde olan hastalar çalışmalara dahil edilmemiştir. HBV DNA değeri negatif veya LLQ değerinin altında olan hastalar CİBİNQO ile tedaviye başlayabilmiştir ve bu hastalar HBV DNA için izlemde tutulmuştur. HBV DNA saptanırsa, hepatoloğa danışılmalıdır.

Aşılamalar

CİBİNQO alan hastalarda aşılama cevapları ile ilgili veri yoktur, CİBİNQO tedavisine başlanmadan hemen önce veya tedavi sırasında canlı veya zayıflatılmış aşı uygulamasından kaçınılmalıdır. CİBİNQO kullanmaya başlamadan önce hastaların aşılarının, profilaktik herpes zoster aşılması da dahil olmak üzere, güncel bağışıklama kılavuzlarına uygun olarak tamamlanması tavsiye edilmektedir.

Pulmoner embolinin de dahil olduğu trombotik olaylar

CİBİNQO kullanan hastalarda derin ven trombozu (DVT) ve pulmoner emboli (PE) olayları raporlanmıştır (bkz. bölüm 4.8). DVT/PE açısından yüksek riskli hastalarda CİBİNQO dikkatle kullanılmalıdır. Hastanın DVT/PE açısından riskini belirlerken ilerlemiş yaş, obezite, DVT/PE medikal öyküsü, protrombotik bozukluk, kombine hormonal kontraseptif veya hormon replasman tedavisi kullanılması, majör bir cerrahi operasyon geçiren hastalar veya uzamış immobilizasyon durumu göz önünde bulundurulmalıdır. Eğer hastada DVT/PE klinik özellikleri görülürse CİBİNQO tedavisi durdurulmalı, hastalar hemen değerlendirilmeli ve uygun tedavi uygulanmalıdır.

Malignite (Melanom dışı cilt kanseri dahil)

CİBİNQO ile yapılan klinik çalışmalarda maligniteler (melanom dışı cilt kanseri dahil) görülmüştür. Klinik veriler CİBİNQO maruziyeti ile malignitelerin gelişmesi arasındaki potansiyel ilişkiyi değerlendirmek için yetersizdir. Uzun dönem güvenilirlik değerlendirmeleri devam etmektedir.

Tedavisi başarıyla sonuçlanmış melanom dışı cilt kanseri (NMSC) veya serviks kanseri dışında bilinen malignitesi olan hastalarda CİBİNQO tedavisine başlamadan önce veya tedaviye devam ederken malignite geliştiren hastalarda CİBİNQO tedavisine devam etme kararı vermeden önce

risk yarar değerlendirilmesi yapılmalıdır. Cilt kanseri için yüksek risk taşıyan hastalar için periyodik cilt muayenesi önerilmektedir.

Hematolojik anormallikler

Klinik çalışmalarda hastaların %0,5'inden azında tekrarlanan ALC $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$ ve trombosit sayısı $<50 \times 10^3/\text{mm}^3$ gözlenmiştir (bkz. bölüm 4.8). Trombosit sayısı $<150 \times 10^3/\text{mm}^3$, ALC $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$, ANC $<1,2 \times 10^3/\text{mm}^3$ veya hemoglobin değeri $<10 \text{ g/dl}$ olan hastalarda CİBİNQO ile tedaviye başlanmamalıdır (bkz. bölüm 4.2). Tam kan sayımı tedaviye başlandıktan 4 hafta sonra tekrar bakılmalı ve ardından rutin hasta yönetimine uygun şekilde izlenmelidir (bkz. Tablo 1).

Lipidler

Plasebo ile karşılaştırıldığında CİBİNQO ile tedavi gören hastalarda kan lipid parametrelerinde doza bağlı artış rapor edilmiştir (bkz. bölüm 4.8). Tedaviye başlandıktan yaklaşık 4 hafta sonra ve ardından hastaların kardiyovasküler hastalık risklerine (bkz. tablo 1) göre lipid parametreleri değerlendirilmelidir. Lipid değerlerindeki yüksekliklerinin kardiyovasküler morbidite ve mortalite üzerindeki etkisi belirlenmemiştir. Anormal lipid parametreleri olan hastalar, hiperlipidemi ile ilişkili bilinen kardiyovasküler riskler nedeniyle klinik kılavuzlara göre daha dikkatli izlenmeli ve yönetilmelidir. Kardiyovasküler risk faktörleri açısından yüksek riskli hastalarda atopik dermatit tedavisinde varolan diğer tedaviler ile karşılaştırıldığında CİBİNQO'nun yarar ve riskleri değerlendirilmelidir. CİBİNQO'nun seçilmesi durumunda lipid konsantrasyonlarını yönetmeye yönelik müdahaleler klinik kılavuzlara göre uygulanmalıdır.

Yaşlılar

Yaşlı hastalarda gözlenen güvenlilik profili, aşağıdaki istisnalar dışında yetişkin popülasyonununkine benzerdi: 65 yaş ve üzerindeki hastaların daha yüksek bir oranı klinik çalışmaları bırakmıştır ve genç hastalara kıyasla ciddi advers reaksiyonlara sahip olma olasılığı daha yüksektir; 65 yaş ve üzerindeki hastalarda düşük trombosit ve ALC değerleri geliştirme olasılığı daha yüksektir; 65 yaş ve üzerindeki hastalarda herpes zoster insidansı genç hastalardan daha yüksekti (bkz. bölüm 4.8). 75 yaşın üzerindeki hastalarda sınırlı veri bulunmaktadır.

İmmunosüpresif durumlar veya ilaçlar

İmmün yetmezlik bozukluğu olan hastalar veya kalıtsal immün yetmezliği olan birinci derece akrabaları klinik çalışmaların dışında tutulmuştur ve bu hastalar hakkında hiçbir bilgi mevcut değildir.

Biyolojik immünomodülatörler, siklosporin veya diğer Janus kinaz (JAK) inhibitörleri gibi güçlü immünosüpresanlar ile kombinasyon çalışılmamıştır. Bunların CİBİNQO ile birlikte kullanımları, aditif immünosüpresyon riski göz ardı edilemeyeceğinden önerilmemektedir.

Yardımcı maddeler

Bu ilaç, her tablette laktoz içerir. Nadir kalıtsal galaktoz intoleransı, total laktaz yetmezliği ya da glukoz-galaktoz malabsorpsiyonu olan hastalar bu ilacı kullanmamalıdır.

4.5 Diğer tıbbi ürünler ile etkileşimler ve diğer etkileşim şekilleri

Diğer ilaçların abrositinibin farmakokinetiğini (PK) etkileme potansiyelleri

Abrositinib, ağırlıklı olarak CYP2C19 ve CYP2C9 daha az olarakta CYP3A4 ve CYP2B6 enzimleri tarafından metabolize edildir ve etkin metabolitleri organik anyon taşıyıcı 3'ün (OAT3) substratları olup böbrek yoluyla atılır. Bu nedenle, abrositinib ve/veya onun aktif metabolitlerinin maruziyetleri, bu enzimleri ve taşıyıcıları engelleyen ya da indükleyen müstahzarlardan etkilenebilir. Bu sonuçlar temelinde, uygun olduğu şekilde yapılacak doz düzenlemeleri bölüm 4.2'de özetlenmektedir.

CYP2C19/CYP2C9 inhibitörleriyle birlikte uygulama

Abrositinib 100 mg, fluvoksamin (güçlü CYP2C19 ve orta derecede CYP3A inhibitörü) ya da flukonazol (güçlü CYP2C19, orta derecede CYP2C9 ve CYP3A inhibitörü) ile eş zamanlı olarak uygulandığında, abrositinib etkin kısmının (bkz. bölüm 5.2) maruziyet derecesi, tek başına uygulamaya kıyasla sırasıyla %91 ve %155 artmıştır (bkz. bölüm 4.2).

CYP2C19/CYP2C9 indükleyicileri ile birlikte uygulama

Abrositinib 200 mg'ın, CYP enzimlerinin güçlü bir indükleyicisi olan rifampisin'in birden fazla dozunun ardından uygulanması, abrositinib etkin kısım maruziyetlerinde yaklaşık %56 azalmaya yol açmıştır (bkz. bölüm 4.2).

OAT3 inhibitörleriyle birlikte uygulama

Abrositinib 200 mg, bir OAT3 inhibitörü olan probenesid ile eş zamanlı uygulandığında, abrositinib'in etkin kısım maruziyetleri yaklaşık %66 artmıştır. Bu klinik olarak anlamlı değildir ve doz ayarlaması gerekmemektedir.

Gastrik pH arttıran müstahzarlarla birlikte kullanım

Antasitler, H₂-reseptör antagonistleri (famotidin) veya proton pompa inhibitörleri (omeprazol) ile gastrik pH'ı yükseltmenin abrositinib'in farmakokinetiği üzerindeki etkisi araştırılmamıştır ve abrositinib'in pH 4 üzerinde düşük çözünürlüğü nedeniyle abrositinib'in absorpsiyonunu azaltabilir.

Abrositinibin diğer ilaçların PK'larını etkileme potansiyeli

Oral kontraseptiflerle (ör. etinil östradiyol/levonorgestrel) yapılan etkileşimi çalışmalarında abrositinib'in klinik açıdan anlamlı etkileri gözlenmemiştir.

In vitro ortamda abrositinib, P-glikoprotein (P-gp) inhibitörüdür. Dabigatran eteksilat (bir P-gp substratı), abrositinib 200 mg'lık tek bir dozla birlikte uygulandığında, dabigatran EAA_{inf} ve C_{maks} değerleri, tek başına uygulamaya kıyasla sırasıyla yaklaşık %53 ve %40 artmıştır. Abrositinib ile dabigatran beraber kullanılırken dikkatli olunmalıdır. Abrositinib'in diğer P-gb substratlarının farmakokinetiği üzerindeki etkileri değerlendirilmemiştir. Digoksin gibi dar bir terapötik indekse sahip P-gp substratlarının seviyeleri artabileceğinden dikkatli olunmalıdır.

In vitro ortamda abrositinib, CYP2B6 ve CYP1A2'ların indükleyicileri ve CYP2C19 enzimlerinin indükleyicisi ve inhibitörüdür. CYP2B6, CYP1A2 ve CYP2C19 substratları ile farmakokinetik etkileşim çalışmaları yapılmamıştır. CYP2B6 (örn., bupropion, efavirenz) ve CYP1A2 (örn., alosetron, duloksetin, ramelteon, tizanidin) tarafından metabolize edilen tıbbi ürünlerin maruziyetleri başlangıçta azalabilir ve CYP2C19 tarafından metabolize edilenlerin (örn., S-mefenitoin) maruziyetleri başlangıçta artabilir ve daha sonra azalabilir.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler

Pediyatrik popülasyon:

CİBİNQO'nun 12 yaşından küçük çocuklarda güvenliliği ve etkililiği belirlenmemiştir. Bu yaş grubu ile ilgili etkileşim çalışması da dahil veri mevcut değildir.

4.6. Gebelik ve laktasyon

Genel tavsiye

Gebelik kategorisi : C

Çocuk doğurma potansiyeli bulunan kadınlar/Doğum kontrolü (Kontrasepsiyon)

Çocuk doğurma potansiyeli bulunan kadınlara CİBİNQO tedavisi sırasında ve son dozdan 1 ay sonrasında kadar etkili doğum kontrol yöntemleri kullanmaları önerilmelidir. Çocuk doğurma potansiyeli bulunan kadınlarda hamilelik planlaması ve doğum kontrolü konusu göz önüne alınmalıdır.

Gebelik dönemi

Abrositinibin gebe kadınlarda kullanımına ilişkin veri yoktur veya sınırlıdır. Hayvanlar üzerinde yapılan araştırmalar üreme toksisitesinin bulunduğunu göstermiştir. Abrositinibin hamile sıçanlarda ve tavşanlarda embriyo-fetal ölüme, hamile sıçanların ve tavşanların fetüslerinde iskeletsel varyasyonlara neden olduğu ve sıçanlarda doğum ve peri/postnatal gelişimi etkilediği gösterilmiştir (bkz. bölüm 5.3). CİBİNQO'nun gebelik döneminde kullanımı kontrendikedir.

Laktasyon dönemi

Abrositinibin insan sütünde bulunduğuna, emzirilen bebek üzerindeki etkilerine veya süt üretimi üzerindeki etkilerine dair veri yoktur. Emziren sıçanlarda abrositinib sütte geçmiştir. Emzirilen bebeğe zararlı olabilme riski göz ardı edilemez; laktasyon döneminde CİBİNQO kontrendikedir (bkz. bölüm 4.3).

Üreme yeteneği/Fertilite

Sıçanlardaki bulgulara göre, CİBİNQO'nun ağız yoluyla uygulanması, üreme potansiyeli olan kadınlarda fertilitenin geçici olarak azalmasına yol açabilir. Dişi sıçanların fertilitesi üzerindeki bu etkiler, abrositinibin ağız yoluyla uygulaması sonlandırıldıktan 1 ay sonra normale dönmüştür (bkz. bölüm 5.3).

4.7 Araç ve makine kullanımı üzerindeki etkiler

CİBİNQO'nun araç ve makine kullanma yeteneği üzerindeki etkileri yoktur veya ihmal edilebilir düzeydedir.

4.8 İstenmeyen etkiler

Güvenlilik profili özeti

En yaygın rapor edilen advers etkiler mide bulantısı (%15,1), baş ağrısı (%7,9), akne (%4,8), herpes simpleks (%4,2), kan kreatin fosfokinazı artışı (%3,8), kusma (%3,5), sersemlik (%3,4) ve üst abdominal ağrı (%2,2) olmuştur. En sık görülen ciddi advers reaksiyonlar enfeksiyonlar (%0,3) olmuştur (bkz. bölüm 4.4).

Atopik dermatit klinik çalışmalarında toplam 3128 hasta abrositinib ile tedavi görmüş, 2089 hasta yılı maruziyet oluşmuştur. 994 hasta en az 48 hafta abrositinibe maruz kalmıştır. 16 hafta

boyunca plaseboya kıyasla abrositinib güvenliliğinin değerlendirilmesi amacıyla, beş adet plasebo kontrollü çalışma entegre edilmiştir (703 hasta günde bir kez 100 mg, 684 hasta günde bir kez 200 mg ve 438 hasta plasebo grubundadır).

Atopik dermatit hastalarında yapılan klinik çalışmalara göre advers ilaç reaksiyonları, sistem/organ sınıfı ve aşağıda belirtilen sisteme göre belirlenmiş sıklık kategorisine göre sınıflandırılmıştır; çok yaygın ($\geq 1/10$); yaygın ($\geq 1/100$ ila $< 1/10$); yaygın olmayan ($\geq 1/1.000$ ila $< 1/100$); seyrek ($\geq 1/10.000$ ila $< 1/1.000$); çok seyrek ($> 1/10.000$); bilinmiyor (eldeki verilerden hareketle tahmin edilemiyor). Her sıklık grubunda, istenmeyen etkiler azalan ciddiye sırasına göre yer almaktadır.

Enfeksiyonlar ve enfestasyonlar

Yaygın : Herpes simpleks^a, Herpes zoster^b

Yaygın olmayan : Pnömoni

Kan ve lenf sistemi hastalıkları

Yaygın olmayan : Trombositopeni, lenfopeni

Metabolizma ve beslenme hastalıkları

Yaygın olmayan : Hiperlipidemi^c

Sinir sistemi hastalıkları

Yaygın : Baş ağrısı, sersemlik

Vasküler hastalıklar

Yaygın olmayan : Pulmoner embolinin dahil olduğu trombotik olaylar^d

Gastrointestinal hastalıklar

Çok yaygın : Bulantı

Yaygın : Kusma, üst abdominal ağrı

Deri ve deri altı doku hastalıkları

Yaygın : Akne

Araştırmalar

Yaygın : Kan kreatin fosfokinaz düzeyi artışı $> 5x$ ULN^e

- Herpes simpleks, oral herpes, oftalmik herpes simpleks, genital herpes ve herpes dermatiti içerir.
- Herpes zoster, oftalmik herpes zosteri içerir.
- Hiperlipidemi, dislipidemi ve hiperkolesterolemiyi içermiştir.
- Trombotik olaylar derin ven trombozunu içerir.
- Laboratuvar izlemi sırasında belirlenen değişiklikleri içerir.

Seçilmiş yan etkilerin açıklanması

Enfeksiyonlar

16 haftaya kadar plasebo kontrollü çalışmalarda enfeksiyonlar, plaseboyla tedavi gören hastaların %27,4'ünde, abrositinib 100 mg ve 200 mg ile tedavi gören hastaların sırasıyla %34,9'u ve %34,8'inde rapor edilmiştir. Çoğu enfeksiyon hafif veya orta derecede gerçekleşmiştir. Plaseboya kıyasla 200 mg ve 100 mg gruplarında enfeksiyonla ilişkili advers reaksiyon bildiren hastaların yüzdeleri şunlardır: herpes simpleks (%4,2 ve %2,8'e karşı %1,4), herpes zoster (%1,2 ve %0,6'ya karşı %0), pnömoni (%0,1 ve %0,1'e karşı %0). Herpes simpleks veya egzama herpetikum öyküsü olan hastalarda herpes simpleks daha siktir. Herpes zoster olaylarının çoğu tek bir dermatomu içerir ve ciddi değildir. Fırsatçı enfeksiyonların tümü, multidermatomal kutanöz herpes zoster (%0,6) vakaları olmuştur ve bunların çoğu ciddi değildir. 65 yaş ve üzeri hastalarda herpes zoster insidans oranı (100 hasta yılı başına 7,40 olay), 18 ila 65 yaş arasındaki hastalardan (100 hasta yılı başına 3,44 olay) ve 18 yaşından küçük hastalardan (100 hasta yılı başına 2,12 olay) daha yüksektir. Başlangıçta şiddetli atopik dermatiti olan hastalarda herpes zoster insidansı (100 hasta yılı başına 4,93 olay), başlangıçta orta derecede atopik dermatiti olan hastalardan (100 hasta yılı başına 2,49 olay) daha yüksektir (bkz. bölüm 4.4).

16 haftaya kadar plasebo kontrollü çalışmalarda ciddi enfeksiyon oranı, plasebo ile tedavi edilen hastalarda 100 hasta yılı başına 1,81, 100 mg ile tedavi edilen hastalarda 100 hasta yılı başına 3,32 ve 200 mg ile tedavi edilen hastalarda 100 hasta yılı başına 1,12 olaydır. Uzun dönem uzatma çalışması da dahil olmak üzere abrositinib ile tedavi edilen hastaların tümünde ciddi enfeksiyon oranı 100 mg ile tedavi edilen 100 hasta yılı başına 2,18 ve 200 mg ile tedavi edilen 100 hasta yılı başına 2,11 olaydır. En yaygın rapor edilen ciddi enfeksiyonlar, herpes simpleks, herpes zoster ve pnömoni olmuştur (bkz. bölüm 4.4).

Pulmoner embolinin de dahil olduğu trombotik olaylar

Uzun dönem uzatma çalışması da dahil ABROSİTİNİB ile tedavi gören tüm hastalar arasında PE oranı, 200 mg için 100 hasta yılı başına 0,23 ve 100 mg için 100 hasta yılı başına 0 olaydır. DVT oranı, 200 mg grubunda 100 hasta yılı başına 0,23 ve 100 mg grubunda 100 hasta yılı başına 0 olaydır (bkz. bölüm 4.4).

Trombositopeni

16 haftaya kadar süren plasebo kontrollü çalışmalarda, CİBİNQO tedavisi, trombosit sayısında doza bağımlı bir azalmayla ilişkilidir. Trombosit üzerindeki en yüksek etkiler 4 hafta içinde gözlenmiş, bundan sonra trombosit sayısı, tedaviye devam edilmesine rağmen başlangıç düzeyine doğru dönmüştür. Tekrarlayan trombosit sayıları olan $<50 \times 10^3/\text{mm}^3$, 200 mg'a maruz bırakılan hastaların %0,1'inde ve 100 mg veya plaseboyla tedavi gören 0 hastada rapor edilmiştir. Uzun dönem uzatma çalışması da dahil olmak üzere abrositinibe maruz bırakılan tüm hastalar arasında, onaylanmış trombosit sayıları olan $<50 \times 10^3/\text{mm}^3$, 200 mg ile tedavi gören hastaların %0,1'inde rapor edilmiştir ve 4. haftada gerçekleşmiştir. 65 yaş ve üzerindeki hastaların daha yüksek bir kısmında trombosit sayısı alt sınırı $<75 \times 10^3/\text{mm}^3$ gelişmiştir (bkz. bölüm 4.4).

Lenfopeni

16 haftaya kadar süren plasebo kontrollü çalışmalarda, onaylanmış ALC değeri olan $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$, 200 mg ile tedavi gören hastaların %0,3'ünde ve 100 mg veya plaseboyla tedavi gören 0 hastada gerçekleşmiştir. Her iki vaka da ilk 4 haftalık maruziyet esnasında gerçekleşmiştir. Uzun dönem uzatma çalışması da dahil olmak üzere CİBİNQO'ya maruz bırakılan tüm hastalar arasında, onaylanmış ALC değeri olan $<0,5 \times 10^3/\text{mm}^3$, 200 mg ile tedavi gören hastaların 0,3'ünde ve 100 mg ile tedavi gören hastaların %0,1'inde rapor edilmiştir ve bu hastaların çoğu 65 yaş ve üzerindedir. (bkz. bölüm 4.4).

Lipit yükselmeleri

16 haftaya kadar süren plasebo kontrollü çalışmalarda, düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterolü (LDL-c), toplam kolesterol ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterolünde (HDL-c) 4. haftada plaseboya kıyasla doza bağımlı bir artış olmuştur ve bunlar, tedavi dönemindeki nihai ziyarete kadar yüksek kalmıştır. Plasebo ile tedavi edilen hastalara göre abrositinib ile tedavi edilen hastalarda LDL/HDL oranında anlamlı bir değişiklik olmamıştır. Hiperlipidemiyle bağlantılı olaylar, abrositinib 100 mg'a maruz bırakılan hastaların %0,4'ünde, 200 mg'a maruz bırakılan hastaların %0,6'sında ve plaseboya maruz bırakılan 0 hastada gerçekleşmiştir (bkz. bölüm 4.4).

Kreatinin fosfokinaz yükselmeleri (CPK)

16 haftaya kadar süren plasebo kontrollü çalışmalarda kan CPK değerlerinde plaseboyla tedavi gören hastaların %1,8'inde, 100 mg ile tedavi gören hastaların %1,8'inde ve 200 mg ile tedavi gören hastaların %3,8'inde anlamlı artışlar ($> 5 \times \text{ULN}$) meydana gelmiştir. Çoğu yükselme geçici olmuş ve hiçbir tedavinin kesilmesine yol açmamıştır.

Mide bulantısı

16 haftaya kadar süren plasebo kontrollü çalışmalarda mide bulantısı, plasebo ile tedavi edilen hastaların %1,8'inde ve 100 mg ve 200 mg ile tedavi edilen hastaların sırasıyla %6,3 ve %15,1'inde rapor edilmiştir. Abrositinib tedavi edilen hastaların %0,4'ünde bulantı nedeniyle tedavinin kesilmesi meydana gelmiştir. Bulantısı olan hastaların %63,5'inde bulantı tedavinin ilk haftasında başlamıştır. Medyan mide bulantısı süresi 15 gün olmuştur. Çoğu vaka hafif veya orta derecede gerçekleşmiştir.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler

Pediyatrik popülasyon

Atopik dermatit klinik çalışmalarında toplam 635 adolesan hasta (12 ila 18 yaş arası) abrositinib ile tedavi edilmiştir; bu da 425,9 hasta yıllık maruziyeti temsil etmektedir. Atopik dermatit klinik çalışmalarında adolesanlarda gözlenen güvenlilik profili, yetişkin popülasyonunkine benzerdir.

Şüpheli advers reaksiyonların raporlanması

Ruhsatlandırma sonrası şüpheli ilaç advers reaksiyonlarının raporlanması büyük önem taşımaktadır. Raporlama yapılması, ilacın yarar / risk dengesinin sürekli olarak izlenmesine olanak sağlar. Sağlık mesleği mensuplarının herhangi bir şüpheli advers reaksiyonu Türkiye Farmakovijilans Merkezi (TUFAM)'ne bildirmeleri gerekmektedir (www.titck.gov.tr; e- posta: tufam@titck.gov.tr; tel: 0 800 314 00 08; faks: 0 312 218 35 99)

4.9 Doz aşımı ve tedavisi

CİBİNQO, klinik çalışmalarda 28 gün boyunca günde 800 mg ve 400 mg'lık tek bir oral doza kadar uygulanmıştır. Advers reaksiyonlar, daha düşük dozlarda görülenlerle karşılaştırılabilir ve hiçbir spesifik toksisite tanımlanmamıştır. Doz aşımı olması durumunda, hasta advers reaksiyon belirti ve semptomları için izlenmesi önerilir (bkz. bölüm 4.8). Tedavi semptomatik ve destekleyici olmalıdır. Doz aşımı için CİBİNQO'nun spesifik bir antidotu mevcut değildir.

Sağlıklı yetişkin gönüllülerde 800 mg'lık oral yolla uygulanan tek doza kadar uygulamada elde edilen farmakokinetik verilere göre, uygulanan dozun %90'ından fazlasının 48 saat içinde elimine edilmesi beklenmektedir.

5. FARMAKOLOJİK ÖZELLİKLER

5.1 Farmakodinamik özellikler

Farmakoterapötik grup: Diğer dermatolojik ürünler, dermatit ajanları, kortikosteroid dışında
ATC kodu: D11AH08

Etki mekanizması:

Abrositinib, Janus kinaz (JAK)1 inhibitörüdür. JAK'lar, hematopoiez ve bağışık hücre işlevi proseslerini etkilemek üzere, hücre zarındaki sitokinlerden veya büyüme faktörü-reseptör etkileşimlerinden oluşan sinyalleri ileten hücre içi enzimlerdir. JAK'lar, gen ekspresyonu da dahil olmak üzere hücre içi etkinliği modüle eden Sinyal Transduserlerini ve Transkripsiyon Etkinleştiricileri (STAT) fosforile eder ve etkinleştirir. JAK1 inhibisyonu STAT'ların fosforilasyonunu ve etkinleşmesini engelleyerek sinyalizasyon yolunu modüle eder.

Biyokimyasal tayinde abrositinib, diğer 3 JAK izoformu olan JAK2 (28 kat), JAK3 (>340 kat) ve tirozin kinaz 2 (TYK2, 43 kat)'ye kıyasla JAK1 için seçici inhibisyon özelliğine sahiptir. Hücrel ortamlarda, tercihen JAK1'i içeren çiftleri işaretleyerek sitokin kaynaklı STAT fosforilasyonunu inhibe eder ve JAK2/JAK2 veya JAK2/TYK2 çiftleri tarafından verilen sinyalleri yedekler. Spesifik JAK enzimlerinin seçici enzimatik inhibisyonunun klinik etkisiyle ilgisi şu anda bilinmemektedir.

Farmakodinamik etkiler

Klinik biyobelirteçler

Abrositinib ile tedavi, atopik dermatitte inflamasyonun serum biyobelirteçlerinde [interlökin-31 (IL-31), interlökin-22 (IL-22), eozinofil sayısı ve timus ile etkinleşme regüle kemokin (TARC)], JAK1 sinyalinde [doğal öldürücü (NK) hücre sayısı ve interferon gama kaynaklı protein 10 (IP-10) veya her ikisinde [yüksek duyarlılıklı C-reaktif protein (hsCRP)] doza bağlı azalmayla ilişkilendirilmiştir. Bu değişiklikler, tedavi kesildikten sonra geri döndürülebilir.

Ortalama mutlak lenfosit sayısı, abrositinib ile tedaviye başladıktan 2 hafta sonra artmış ve tedavinin 9. ayında başlangıca dönmüştür. Çoğu hasta referans aralığındaki ALC'yi korumuştur. Abrositinib ile tedavi, B hücre sayısında doza bağlı bir artış ve NK hücre sayılarında doza bağlı bir azalma ile ilişkilendirilmiştir. B hücresi ve NK hücre sayılarındaki bu değişikliklerin klinik önemi bilinmemektedir.

Kardiyak elektrofizyoloji

Abrositinibin QTc aralığındaki etkisi, plasebo pozitif kontrollü kapsamlı bir QT çalışmasında tek bir supratrapötik doz abrositinib 600 mg alan deneklerde incelenmiştir. Abrositinibin konsantrasyona bağlı QTc uzatma etkisi görülmüştür. QTc aralığındaki artış ortalama (%90 GA) 6,0 (4,52, 7,49) milisaniyedir. Bu da test edilebilen dozda abrositinibin QTc aralığında klinik olarak anlamlı bir etkisinin olmadığını gösterir.

Klinik etkililik ve güvenlilik

12-16 hafta boyunca 1616 hasta üzerinde yapılan, 3 adet pivot, Faz 3 randomize, çift kör, plasebo kontrollü çalışmada (MONO-1, MONO-2 ve COMPARE) abrositinibin monoterapi olarak ve arka plandaki ilaçlı topikal tedavilerle kombinasyonlu olarak etkililiği ve güvenliliği değerlendirilmiştir. Ek olarak, 52 hafta boyunca monoterapi (yanan hastalarda kurtarma tedavisi seçeneği ile) 1233 hasta üzerinde yapılan, Faz 3 indüksiyon, randomize geri çekme, çift kör, plasebo kontrolü çalışmada (REGIMEN) abrositinibin etkililiği ve güvenliliği değerlendirilmiştir. Bu 4 çalışmadaki hastalar, randomizasyon öncesindeki başlangıç ziyaretinde Araştırmacının Global Değerlendirmesi (IGA) skoru ≥ 3 , Egzama Alanı ve Şiddeti Endeksi (EASI) skoru ≥ 16 , vücut yüzey alanı (BSA) dahiliyeti $\geq 10\%$ ve Pik Kaşıntı Sayısal Derecelendirme Ölçeği (PP-NRS) ≥ 4 değerleriyle tanımlandığı şekilde orta düzey ile şiddetli arası atopik dermatitli, 12 yaş ve üstü hastalardır. Bu çalışmalardaki hastalar, önceki topikal tedaviye yetersiz yanıtı olanlar ya da topikal tedavilerin tıbbi olarak önerilmediği veya sistemik tedaviler almış olan hastalardır. Ana çalışmalarını tamamlayan tüm hastalar, uzun dönem uzatma çalışması EXTEND'e kaydolmaya uygundur.

Temel karakteristikler

Plasebo kontrollü çalışmalarda (MONO-1, MONO-2, COMPARE) ve açık etiketli indüksiyon, randomize geri çekme çalışmasında (REGIMEN), tüm tedavi gruplarında %41,4 ila %51,1 kadın, %59,3 ila %77,8 Kafkas kökenli, %15,0 ila %33,0 Asyalı ve %4,1 ila %8,3 Siyahidir ve ortalama yaş 32,1 ila 37,7 yıldır. Bu çalışmalara 65 yaş ve üzeri toplam 134 hasta kaydolmuştur. Bu çalışmalarda, %32,2 ila %40,8'inin başlangıç IGA'sı 4'tür (şiddetli atopik dermatit) ve hastaların %41,4 ila %59,5'i önceden atopik dermatit için sistemik tedavi almıştır. Başlangıç ortalama EASI puanı 28,5 ile 30,9 arasında, PP-NRS değeri 7,0 ile 7,3 arasında ve Dermatoloji Yaşam Kalitesi İndeksi (DLQI) 14,4 ile 16,0 arasında değişmektedir.

Klinik yanıt

12 haftalık monoterapi (MONO-1, MONO-2) ve 16 haftalık kombinasyon tedavisi (COMPARE) çalışmaları

12. haftada ve 16. haftada plasebo ile karşılaştırıldığında, hastaların önemli ölçüde daha büyük bir oranı, günde bir kez 100 mg veya 200 mg abrositinib ile birincil sonlanım noktaları olan IGA 0 veya 1 ve EASI-75'e ulaşmıştır (bkz. tablo 2 ve tablo 3).

Plasebo ile karşılaştırıldığında, hastaların önemli ölçüde daha büyük bir kısmı, günde bir kez 100 mg veya 200 mg abrositinib ile PP-NRS'de en az 4 puanlık bir iyileşme sağlamıştır. Bu iyileşme 2. hafta kadar erken bir tarihte gözlenmiş ve 12 hafta boyunca devam etmiştir (Şekil 1).

COMPARE çalışmasında, 2. haftada 200 mg abrositinibin dupilumab ile karşılaştırıldığındaki üstünlüğü, ilk dozdan sonra 4. gün gibi erken bir tarihte görülen önemli ölçüde daha yüksek kaşıntı yanıtları ile PP-NRS'de en az 4 puanlık iyileşme elde eden hastaların oranı açısından gösterilmiştir.

MONO-1, MONO-2 ve COMPARE'deki alt gruplardaki (örn. ağırlık, yaş, cinsiyet, ırk ve önceki sistemik immünosupresan tedavi) tedavi etkileri, genel çalışma popülasyonundaki sonuçlarla tutarlıdır.

Tablo 2. 12. haftada abrositinib monoterapisinin etkililik sonuçları

	MONO-1 ^d			MONO-2 ^d		
	Hafta 12			Hafta 12		
	Abrositinib monoterapi		PBO N=77	Abrositinib monoterapi		PBO N=78
	Günde bir kez 200 mg N=154	Günde bir kez 100 mg N=156		Günde bir kez 200 mg N=155	Günde bir kez 100 mg N=158	
Yanıt Veren % (%95 GA)						
IGA 0 ya da 1 ^a	43,8 ^e (35,9, 51,7)	23,7 ^e (17,0, 30,4)	7,9 (1,8, 14,0)	38,1 ^e (30,4, 45,7)	28,4 ^e (21,3, 35,5)	9,1 (2,7, 15,5)
EASI-75 ^b	62,7 ^e (55,1, 70,4)	39,7 ^e (32,1, 47,4)	11,8 (4,6, 19,1)	61,0 ^e (53,3, 68,7)	44,5 ^e (36,7, 52,3)	10,4 (3,6, 17,2)
PP-NRS4 ^c	57,2 ^e (48,8, 65,6)	37,7 ^e (29,2, 46,3)	15,3 (6,6, 24,0)	55,3 ^e (47,2, 63,5)	45,2 ^e (37,1, 53,3)	11,5 (4,1, 19,0)

Kısaltmalar: GA =güven aralığı; EASI=Egzama Alanı ve Şiddeti Endeksi; IGA=Araştırmacının Global Değerlendirmesi; N=randomize hasta sayısı; PBO=placebo; PP-NRS=Pik Kaşıntı Sayısal Derecelendirme Ölçeği

- IGA yanıt verenleri, IGA skoru temiz (0) ya da hemen hemen temiz (1) (5 puanlık ölçekte) olan ve başlangıç düzeyine göre ≥ 2 puan düşüş olan hastalar olmuştur.
- EASI-75'e yanıt verenler, EASI değerinde başlangıç düzeyine göre ≥ 75 iyileşme yaşayan hastalar olmuştur.
- PP-NRS4'e yanıt verenler, başlangıca göre PP-NRS'de ≥ 4 puanlık iyileşme yaşayan hastalar olmuştur.
- Abrositinib monoterapi olarak kullanılır.
- Plaseboya karşı çokluk ayarlamasıyla istatistiksel olarak anlamlı.

Tablo 3. 12. ve 16. haftada topikal tedavi ile kombinasyon halinde abrositinibin etkililik sonuçları

	COMPARE ^d							
	Hafta 12				Hafta 16			
	Abrositinib + topikal		PBO + topikal N=131	DUP + topikal N=243	Abrositinib+ topikal		PBO+ topikal N=131	DUP+ topikal N=243
	Günde bir kez 200 mg N=226	Günde bir kez 100 mg N=238			Günde bir kez 200 mg N=226	Günde bir kez 100 mg N=238		
Yanıt Veren % (%95 GA)								
IGA 0 ya da 1 ^a	48,4 ^e (41,8, 55,0)	36,6 ^e (30,4, 42,8)	14,0 (8,0, 19,9)	36,5 (30,4, 42,6)	47,5 ^e (40,9, 54,1)	34,8 ^e (28,6, 40,9)	12,9 (7,0, 18,8)	38,8 (32,5, 45,1)

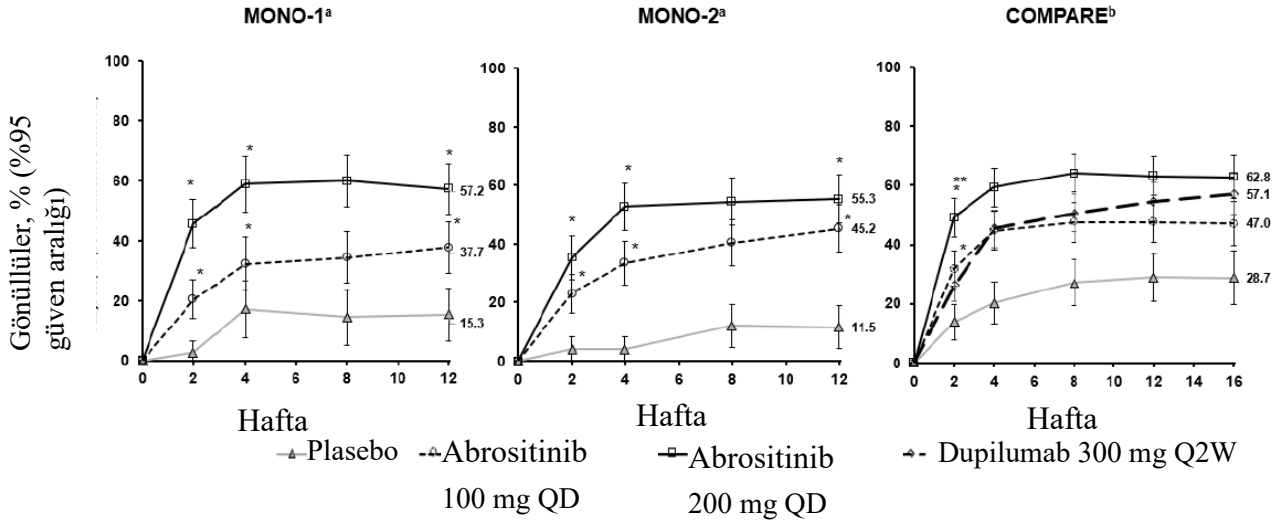
EASI-75 ^b	70,3 ^e (64,3, 76,4)	58,7 ^e (52,4, 65,0)	27,1 (19,5, 34,8)	58,1 (51,9, 64,3)	71,0 ^e (65,1, 77,0)	60,3 ^e (53,9, 66,6)	30,6 (22,5, 38,8)	65,5 (59,4, 71,6)
PP-NRS4 ^c	63,1 (56,7, 69,6)	47,5 (40,9, 54,1)	28,9 (20,8, 37,0)	54,5 (47,9, 61,0)	62,8 (55,6, 70,0)	47,0 (39,5, 54,6)	28,7 (19,6, 37,9)	57,1 (50,1, 64,2)

Kısaltmalar: GA=güven aralığı; DUP=Dupilumab; EASI=Egzama Alanı ve Şiddet İndeksi; IGA=Araştırmacı Küresel Değerlendirmesi; N= randomize edilen hasta sayısı; PBO=plasebo; PP-NRS=Peak Pruritus Sayısal Derecelendirme Ölçeği

- a. IGA'ya yanıt verenler, IGA skoru temiz (0) veya neredeyse temiz (1) (5 puanlık bir ölçekte) ve başlangıca göre ≥ 2 puanlık bir düşüş olan hastalar olmuştur.
- B. EASI-75'e yanıt verenler, başlangıca göre EASI'de ≥ 75 iyileşme yaşayan hastalar olmuştur.
- C. PP-NRS4'e yanıt verenler, başlangıca göre PP-NRS'de ≥ 4 puanlık iyileşme yaşayan hastalar olmuştur.
- D. Abrositinib, topikal tedavi ile birlikte kullanılır.
- e. Plaseboya karşı çokluk ayarlamasıyla istatistiksel olarak anlamlı.

MONO-1, MONO-2 ve COMPARE çalışmalarında zaman içinde PP-NRS4'e ulaşan hastaların oranı Şekil 1'de gösterilmektedir.

Şekil 1. MONO-1, MONO-2 ve COMPARE'de zaman içinde PP-NRS4'e ulaşan hastaların oranı

Kısaltmalar: PP-NRS=Peak Pruritus Sayısal Derecelendirme Ölçeği; QD=günde bir kez; Q2W=2 haftada bir.

PP-NRS4'e yanıt verenler, başlangıca göre PP-NRS'de ≥ 4 puanlık iyileşme yaşayan hastalar olmuştur.

- a. Abrositinib monoterapi olarak kullanılır.
- b. Abrositinib, ilaçlı topikal tedavi ile birlikte kullanılır.
- * Plaseboya karşı çokluk ayarlamasıyla istatistiksel olarak anlamlı.
- ** Dupilumab'a karşı çokluk ayarlamasıyla istatistiksel olarak anlamlı.

Sağlıkla ilgili olarak varılan sonuçlar

Hem monoterapi çalışmalarında (MONO-1 ve MONO-2) hem de kombinasyon tedavisi çalışmasında (COMPARE) 12. Haftada plaseboya kıyasla abrositinib, çoğulluk açısından düzeltilmemiş; kaşıntı, uyku (SCORAD Sleep VAS), AD semptomları (POEM), yaşam kalitesi (DLQI) ve anksiyete ve depresyon semptomları (HADS) dahil olmak üzere hasta tarafından bildirilen sonuçları önemli ölçüde iyileştirmiştir (bkz. tablo 4).

Tablo 4. Hafta 12’de topikal tedavi ile kombinasyon halinde ve abrositinib monoterapinin hasta bildirim sonuçları

	Monoterapi						Kombinasyon tedavisi		
	MONO-1			MONO-2			COMPARE		
	Günde bir kez 200 mg	Günde bir kez 100 mg	PBO	Günde bir kez 200 mg	Günde bir kez 100 mg	PBO	Günde bir kez 200 mg + topikal	Günde bir kez 100 mg + topikal	PBO+ topikal
N	154	156	77	155	158	78	226	238	131
SCORAD uyku VAS, başlangıçtan değişimlik (%95 GA)	-3,7* (-4,2,-3,3)	-2,9* (-3,4,-2,5)	-1,6 (-2,2,-1,0)	-3,8* (-4,2,-3,4)	-3,0* (-3,4,-2,6)	-2,1 (-2,7,-1,5)	-4,6* (-4,9,-4,3)	-3,7* (-4,0,-3,4)	-2,4 (-2,8,-2,0)
DLQI ≥ 4 puanlık iyileşme, yanıt verenlerin yüzdesi	%72,6*	%67,2*	%43,6	%78,1*	%73,3*	%32,3	%86,4*	%74,7*	%56,5
POEM, başlangıçta n değişimlik (%95 GA)	-10,6* (-11,8,-9,4)	-6,8* (-8,0,-5,6)	-3,7 (-5,5,-1,9)	-11,0* (-12,1,-9,8)	-8,7* (-9,9,-7,5)	-3,6 (-5,3,-1,9)	-12,6* (-13,6,-11,7)	-9,6* (-10,5,-8,6)	-5,1 (-6,3,-3,9)
HADS Anksiyete, Başlangıçta n değişimlik (%95 GA)	-2,1* (-2,5,-1,6)	-1,6 (-2,0,-1,1)	-1,0 (-1,7,-0,4)	-1,7* (-2,2,-1,2)	-1,6* (-2,1,-1,1)	-0,6 (-1,3, 0,2)	-1,6* (-2,0,-1,2)	-1,2* (-1,5,-0,8)	-0,4 (-0,9, 0,1)
HADS Depresyon, Başlangıçta n değişimlik (%95 GA)	-1,8* (-2,2,-1,4)	-1,4* (-1,8,-0,9)	-0,2 (-0,8, 0,4)	-1,4* (-1,8,-1,0)	-1,0* (-1,5,-0,6)	0,3 (-0,3, 0,9)	-1,6* (-1,9,-1,2)	-1,3* (-1,6,-0,9)	-0,3 (-0,7, 0,2)

GA=güven aralığı; DLQI=Dermatoloji Yaşam Kalitesi İndeksi; HADS=Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği; N= randomize edilen hasta sayısı; PBO=plasebo; POEM=Hasta Odaklı Egzama Ölçümü; SCORAD=AD için PUANLAMA; VAS=görsel analog skala.

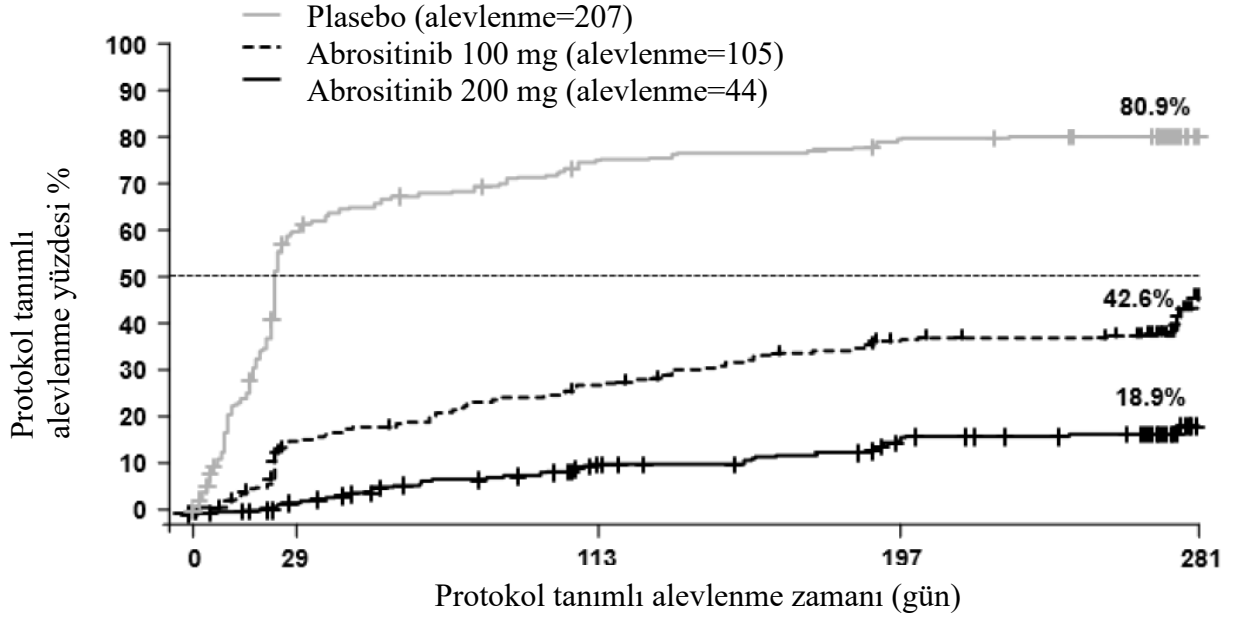
*Çokluk için düzeltme yapılmadan istatistiksel olarak anlamlı.

Açık etiketli indüksiyon, randomize geri çekme çalışması (REGIMEN)

Toplam 1233 hasta, 12 haftalık alıştırma aşamasında günde bir kez 200 mg açık etiketli abrositinib almıştır. Bu hastalar arasında 798 hasta (%64,7) yanıt veren kriterleri karşılamış (IGA [0 veya 1] yanıtı ve EASI-75 elde edilmesi olarak tanımlanır) ve plaseboya (267 hasta), günde bir kez 100 mg abrositinibe (265 hasta) veya günde bir kez 200 mg abrositinibe (266 hasta) randomize edilmiştir.

12 haftalık indüksiyondan sonra tedaviyi bırakan (plaseboya randomize edilen) hastalarda %19,1'e karşılık, devamlı tedavi (devamlı 200 mg) ve indüksiyon-idame tedavisi (12 hafta boyunca 200 mg, ardından 100 mg) sırasıyla %81,1 ve %57,4 olasılıkla alevlenmeyi önlemiştir. 200 mg'ın %16,2'si, 100 mg'ın %39,2'si ve plasebo hastalarının %76,4'ü dahil olmak üzere üç yüz elli bir (351) hasta, topikal tedavi ile kombinasyon halinde 200 mg abrositinib kurtarma ilacı almıştır.

Şekil 2. Protokol tanımlı alevlenme zamanı

Abrositinib monoterapi olarak kullanılır.

Protokol tanımlı alevlenme=12. haftadaki EASI yanıtının en az %50'sinin kaybı ve 2 veya daha yüksek bir IGA puanı.

Plaseboya karşı çokluk kontrollü $p < 0,0001$ 200 mg; plaseboya karşı 100 mg; 100 mg'a karşı 200 mg.

Uzun dönem etkililik

Nitelikli bir ana çalışmanın (örn. MONO-1, MONO-2, COMPARE, REGIMEN) tam tedavi dönemini tamamlayan uygun hastalar, uzun dönem uzatma çalışması EXTEND'e kaydı için değerlendirilmiştir. EXTEND'de hastalar, arka plandaki ilaçlı topikal tedavi olsun veya olmasın abrositinib almıştır. Daha önce ana çalışmalarda günde bir kez 100 mg veya 200 mg abrositinibe randomize edilmiş hastalar, ana çalışmada olduğu gibi EXTEND'de de aynı doza devam etmiştir. EXTEND'de, hastalara ana çalışma tamamlanana kadar çift kör tedavi uygulanmış, ardından hastalar tek kör tedavi almıştır (tedavi ataması araştırmacılara açıklanmış, fakat hastalara verilmemiştir).

12 haftalık tedaviden sonra yanıt elde eden ve EXTEND'e giren hastaların çoğu, her iki abrositinib dozu için kümülatif abrositinib tedavisinde 48. Haftada da yanıtını korumuştur [günde bir kez 100 mg ve günde bir kez 200 mg ile sırasıyla, IAG (0 veya 1) yanıtı için %60 ve %70, EASI-75 yanıtı için %79 ve %87 ve PP-NRS4 yanıtı için %62 ve %83].

12 haftalık tedaviden sonra yanıt alamayan ve EXTEND'e giren hastaların bir kısmı abrositinib ile devam eden tedavinin 24. haftasında (başlangıçtan itibaren) geç başlangıçlı yanıt elde etmişlerdir [günde bir kez 100 mg ve günde bir kez 200 mg için sırasıyla %25 ve %29 IGA (0 veya 1) yanıt ve ile EASI-75 için %50 ve %59]. 12. haftada kısmi yanıt alan hastaların, 12. haftada yanıt vermeyenlere göre 24. haftada tedavi yararı elde etme olasılığı daha yüksektir.

COMPARE çalışmasında dupilumab alan ve ardından EXTEND'e giren hastalar, EXTEND'e girdikten sonra günde bir kez 100 mg veya 200 mg abrositinibe randomize edilmiştir. Dupilumab'a yanıt vermeyenler arasında, hastaların önemli bir kısmı abrositinibe geçişten 12 hafta sonra yanıt elde etmiştir [günde bir kez 100 mg ve günde bir kez 200 mg ile sırasıyla IGA (0 veya 1) yanıtı için %34 ve %47 ve EASI-75 için %68 ve %80].

Pediyatrik popülasyon

Avrupa İlaç Ajansı, atopik dermatit tedavisinde pediyatrik popülasyonun 1 veya daha fazla alt grubunda abrositinib ile yapılan çalışmaların sonuçlarının gönderilmesi yükümlülüğünü ertelemiştir (bkz. bölüm 4.2 pediyatrik kullanım).

Abrositinibin monoterapi olarak etkililiği ve güvenliliği, 12 ila 18 yaş arasındaki 124 hastayı içeren 2 Faz 3 randomize, çift kör, plasebo kontrollü çalışmada (MONO-1, MONO-2) değerlendirilmiştir. Buna ek olarak etkililik ve güvenlilik, 12 ila 18 yaş arasındaki 246 hastayı içeren açık etiketli bir indüksiyon, randomize geri çekme çalışmasında (REGIMEN) değerlendirilmiştir. Bu çalışmalarda, adölesan alt grubundaki sonuçlar, genel çalışma popülasyonundaki sonuçlarla tutarlıdır.

Abrositinibin arka plan ilaçlı topikal tedavi ile kombinasyon halinde etkililiği ve güvenliliği, Faz 3 randomize, çift kör, plasebo kontrollü TEEN çalışmasında değerlendirilmiştir. Çalışmaya randomizasyon öncesi temel ziyarette IGA skoru ≥ 3 , EASI skoru ≥ 16 , BSA tutulumu $\geq \%10$ ve PP-NRS ≥ 4 ile tanımlanan orta-şiddetli atopik dermatiti olan 12 ila 18 yaş arası 287 hasta dahil edilmiştir. Önceden topikal tedavilere yetersiz yanıt almış veya sistemik tedavi almış hastalar dahil edilmeye uygundu.

Temel karakteristikler

TEEN'de tüm tedavi gruplarında %49,1 kadın, %56,1 Kafkas, %33,0 Asyalı ve %6,0 Siyahi hastalardır. Medyan yaş 15 olup şiddetli atopik dermatitli hastaların oranı (IGA'sı 4) %38,6 idi.

Tablo.5: TEEN Çalışması'nda adölesanlardaki etkinlik

	TEEN ^d		
	Abrositinib		Plasebo N= 96
	Günde bir kez 200 mg N=96	Günde bir kez 100 mg N=95	
IGA 0 veya 1 ^a Yanıt verenlerin %'si (%95 GA)	46,2 ^e (36,1, 56,4)	41,6 ^e (31,3, 51,8)	24,5 (15,8, 33,2)
EASI-75 ^b Yanıt verenlerin %'si (%95 GA)	72,0 ^e (62,9, 81,2)	68,5 ^e (58,9, 78,2)	41,5 (31,5, 51,4)
PP-NRS4 ^c Yanıt verenlerin %'si (%95 GA)	55,4 ^e (44,1, 66,7)	52,6 ^e (41,4, 63,9)	29,8 (20,0, 39,5)

Kısaltmalar: GA=güven aralığı; EASI=Egzema Alan ve Ciddiyet İndeksi; IGA=Araştırmacılar Global Değerlendirmesi; N=randomize edilmiş hasta sayısı; PP-NRS=Pik Kaşıntı Numerik Derecelendirme Skalası

a. IGA yanıt verenler IGA skoru temiz (0) veya neredeyse temiz (1) (5 puanlık skala) ve başlangıçtan ≥ 2 puan düşüş görülen hastalar

b. EASI-75 yanıt verenler EASI başlangıca göre $\geq \%75$ gelişim görülen hastalar

c. PP-NRS4 yanıt verenler PP-NRS başlangıca göre ≥ 4 -puan gelişim görülen hastalar

d. Abrositinib ilaçlı topikal tedaviler ile kullanıldı

e. Plaseboya karşı çokluk ayarlamasıyla istatistiksel olarak anlamlı

5.2 Farmakokinetik özellikler

Genel özellikler

Abrositinibin farmakokinetik profili, hızlı emilimle (pik plazma konsantrasyonlarına 1 saat içinde ulaşılır) ve yaklaşık 5 saatlik eliminasyon yarılanma ömrüyle karakterize edilir. Abrositinibin kararlı hal plazma konsantrasyonları, günde bir kez uygulama sonrasında 48 saat içinde elde edilir.

Emilim:

Abrositinib, %91'den fazla ağız yoluyla emilim derecesi ve yaklaşık %60'lık mutlak ağız yoluyla biyoyararlanımla iyi emilir. Abrositinibin oral absorpsiyonu hızlıdır ve pik plazma konsantrasyonlarına 1 saat içinde ulaşılır. Abrositinibin kararlı durum plazma konsantrasyonlarına günde bir kez uygulamadan sonra 48 saat içinde ulaşılır. Abrositinibin hem C_{maks} hem de EAA değeri, dozla orantılı olarak 200 mg'a kadar yükselmiştir. Abrositinib, yüksek yağ oranlı bir öğünle birlikte uygulandığında, abrositinib maruziyetleri üzerinde klinik açıdan anlamlı etki oluşmamıştır (EAA ve C_{maks} değeri sırasıyla yaklaşık %26 ve 29 artmıştır ve T_{maks} değeri 2 saat uzamıştır). Klinik çalışmalarda abrositinib, gıdaya bakılmadan uygulanmıştır (bkz. bölüm 4.2).

Dağılım:

Toplardamar (ven) içine uygulama sonrasında abrositinibin dağılım hacmi yaklaşık 100 l'dir. Dolaşımdaki abrositinibin ve etkin metabolitleri M1 ile M2'nin, sırasıyla yaklaşık %64'ü, %37'si ve %29'u plazma proteinlerine bağlanmaktadır. Abrositinib ve etkin metabolitleri ağırlıklı olarak albümine bağlanır. Abrositinib ve etkin metabolitleri, alyuvarlar ve plazma arasında eşit dağılır.

Biyotransformasyon:

Abrositinib metabolizmasına, birden fazla CYP enzimi, CYP2C19 (yaklaşık %53), CYP2C9 (yaklaşık %30), CYP3A4 (yaklaşık %11) ve CYP2B6 (yaklaşık %6) tarafından aracılık edilir. İnsanlarda yapılan, radyoaktif etiketli bir çalışmada 3 polar monohidroksile metabolit M1 (3-hidroksipropil), M2 (2-hidroksipropil) ve M4 (pirolidinon pirimidin) olarak tanımlanan 3 ana metabolit ile beraber, abrositinib en yaygın dolaşan tür olmuştur. Kararlı durumda M2 ve M4 majör metabolitlerdir ve M1 minör bir metabolittir. Dolaşımdaki 3 metabolit arasında M1 ve M2, abrositinible benzer JAK engelleyici profiline sahiptir, M4 ise farmakolojik olarak etkisizdir. Abrositinibin farmakolojik etkinliği, sistemik dolaşımdaki M1 (yaklaşık %10) ile M2'nin (yaklaşık %30) ve ana molekülün (yaklaşık %60) bağlanmamış maruziyetlerine atfedilebilir. Abrositinibin bağlanmamış maruziyetleri olup, her biri molar birimlerde ifade edilen ve bağıl potensler için ayarlanan M1 ve M2 toplamı, abrositinib'in etkin kısmı olarak adlandırılır.

Eliminasyon:

Abrositinibin eliminasyon yarı ömrü yaklaşık 5 saattir. Abrositinib ağırlıklı olarak, metabolik klirens mekanizmalarıyla elimine edilir, dozun %1'inden azı idrarda değişmemiş ilaç olarak atılır. Abrositinibin metabolitleri M1, M2 ve M4 ağırlıklı olarak idrarda atılır ve OAT3 taşıyıcılarının substratlarıdır.

Doğrusallık /doğrusal olmayan durum:

Geçerli değildir.

Hastalardaki karakteristik özellikler

Vücut ağırlığı, cinsiyet, genotip, ırk ve yaş

Vücut ağırlığı, cinsiyet, CYP2C19/2C9 genotip, ırk ve yaş, abrositinib maruziyeti üzerinde klinik açıdan anlamlı etkiye sahip değildir. (bkz. bölüm 4.2).

Ergenler (≥ 12 ila < 18 yaş)

Popülasyon farmakokinetik analizi temelinde, ergen hastalardaki ortalama abrositinib kararlı hal maruziyeti ile aynı ağırlıktaki yetişkinlerdeki karşılaştırıldığında klinik olarak anlamlı bir fark görülmemiştir.

Pediyatrik (< 12 yaş)

Etkileşim çalışmaları sadece yetişkinlerde yapılmıştır. 12 yaş altı pediyatrik hastalarda CİBİNQO'nun farmakokinetikleri henüz belirlenmemiştir (bkz. bölüm 4.2).

Böbrek yetmezliği

Böbrek yetmezliği çalışmasında, şiddetli (eGFR < 30 ml/dk.) ve orta düzey (eGFR 30 ila < 60 ml/dk.) böbrek yetmezliği olan hastalarda, normal böbrek işlevi olan hastalara kıyasla (eGFR ≥ 90 ml/dk.), etkin kısım EAA_{inf} değerinde sırasıyla yaklaşık %191 ve %110 artış yaşanmıştır (bkz. bölüm 4.2). Hafif böbrek yetmezliği (eGFR 60 ila < 90 mL/dk) olan hastalarda abrositinibin farmakokinetiği belirlenmemiştir; ancak diğer gruplarda gözlemlenen sonuçlara göre, hafif böbrek yetmezliği olan hastalarda etkin kısım maruziyetinde %70'e varan bir artış beklenir. Hafif böbrek yetmezliği olan atopik dermatitli hastalarda (n=756) abrositinibin etkililiği ve güvenliliği Faz 2 ve 3 klinik çalışmalarda genel popülasyonla karşılaştırılabilir olduğundan, %70'e varan artış klinik olarak anlamlı değildir. Her hastadaki eGFR değeri, Böbrek Hastalığında Diyet Değişikliği (MDRD) formülü kullanılarak tahmin edilmiştir.

Abrositinib, ESRD'li olup böbrek replasman tedavisi almakta olan hastalarda araştırılmamıştır (bkz. bölüm 4.2). Faz 3 klinik çalışmalarında abrositinib, başlangıçtaki kreatinin klirens değerleri 40 ml/dk'nın altında olan atopik dermatitli hastalarda değerlendirilmemiştir.

Hepatik bozukluk

Hafif (Child Pugh A) ve orta düzey (Child Pugh B) hepatik bozukluğu olan hastalarda, hepatik işlevi normal olanlara kıyasla etkin kısım EAA_{inf} değerinde sırasıyla yaklaşık %4 azalma ve %15 artış olmuştur. Bu değişiklikler klinik açıdan anlamlı değildir ve hafif veya orta düzey hepatik bozukluğu olan hastalarda doz düzenlemesi gerekli değildir (bkz. bölüm 4.2). Klinik çalışmalarda abrositinib, şiddetli (Child Pugh C) hepatik bozukluğu olan hastalarda veya etkin hepatit B ya da hepatit C için taramada pozitif çıkan hastalarda değerlendirilmemiştir (bkz. bölüm 4.4).

5.3 Klinik öncesi güvenlilik verileri

Genel toksisite

İmmün ve hematopoietik sistemlerin organlarının/dokularının azalan lenfosit sayıları ve azalan boyutu ve/veya lenfoid hücreliliği, klinik olmayan çalışmalarda gözlenmiş ve abrositinib farmakolojik özelliklerine (JAK inhibisyonu) yansıtılmıştır.

≥12 yaşındaki ergen insan yaşı ile karşılaştırılabilir bir yaştaki sıçanlarda 1 aya kadar abrositinib dozunun toksisite çalışmalarında, geçici ve geri dönüşümlü olarak kabul edilen bir mikroskobik kemik distrofisi bulgusu kaydedilmiş ve hiçbir kemik bulgusunun kaydedilmediği maruziyet sınırları 200 mg'lık maksimum önerilen insan dozunda (MRHD) insan EAA'sinin 5,7 ila 6,1 katıdır. 6 aylık toksisite çalışmasında (200 mg MRHD'de insan EAA'sının 25 katına kadar) veya sinomolgus maymunlarında (insan yaşı ≥ 8 yıl; 200 mg için MRHD'de insan EAA'sinin 30 katı ile karşılaştırılabilir) toksisite çalışmalarının hiçbirinde sıçanlarda herhangi bir dozda kemik bulgusu gözlenmemiştir.

Genotoksisite

Abrositinib, bakteriyel mutajenisite miktar tayininde (Ames miktar tayini) mutajenik değildir. In vivo kemik iliği mikronükleus miktar tayini sonuçlarında abrositinib anöjenik ya da klastojenik değildir.

Karsinojenisite

Dişi ve erkek farelere 6 ay boyunca sırasıyla 75 mg/kg/gün ve 60 mg/kg/gün'e kadar dozlarda ağız yoluyla abrositinib uygulandığında, Tg.rasH2 farelerinde tümörjenisite bulgusuna rastlanmamıştır. 2 yıllık karsinojenisite çalışmasında test edilen en düşük dozda dişi sıçanlarda daha yüksek iyi huylu timoma insidansı kaydedilmiştir. Bu nedenle, yan etki gözlenen en düşük düzeyi (LOAEL) kadınlarda 200 mg MRHD'de insan EAA'sinin 0,6 katına eşit olarak belirlenmiştir. Erkeklerde, advers etki gözlenmeyen düzeyi (NOAEL) 200 mg MRHD'de insan EAA'sinin 13 katına eşit olarak belirlenmiştir. İyi huylu timomanın insandaki önemi bilinmemektedir.

Üreme ve gelişim toksisitesi

Abrositinibin, erkek fertilitesi ya da spermatogenez üzerinde etkisi olmamıştır. Abrositinib dişi fertilitesi (düşük fertilitite indeksinde, corpora lutea, implantasyon bölgeleri ve implantasyon sonrası azalma) üzerinde etkilerle sonuçlanmıştır. Fakat 200 mg MRHD'de, insan EAA'sinin 1,9 katındaki maruziyetlerde dişi fertilitesi üzerinde etki not edilmemiştir.

Sıçanlar veya tavşanlar üzerinde yapılan embriyo-fetüs gelişimi çalışmalarında cenine ait fetal malformasyonlar gözlenmemiştir. Hamile tavşanlar üzerinde yapılan embriyo-fetüs gelişimi çalışmasında, 200 mg MRHD'de, bağlanmamış insan EAA'sinin 0,14 katındaki maruziyetlerde test edilen en düşük dozda embriyo-fetüs sağkalımı üzerindeki etkiler kaydedilmiştir. 200 mg MRHD'de, bağlanmamış insan EAA'sinin 0,14 katındaki maruziyetlerde ön ayak falanksları üzerindeki etkilerle birlikte, kemikleşmemiş arka bacak falanksları ve tarsalları ve ön bacak falankslarının insidansında bir artışla sonuçlanmıştır.

Hamile fareler üzerinde yapılan embriyo-fetüs gelişimi çalışmasında, artan embriyo-fetal mortalite not edilirken, 200 mg MRHD'de, insan EAA'sinin 10 katına eşit maruziyetlerde hiçbiri gözlenmemiştir. Fetüslerde 13. kaburga kısalığı insidanslarında artış, ventral

proseslerde azalma, kaburgalarda kalınlaşma ve metatarsalların kemikleşmemesi şeklindeki iskelet varyasyonları durumlarında artış gözlenmiştir. Fakat 200 mg MRHD’de, insan EAA’sinin 2,3 katındaki maruziyetlerde hiçbiri gözlenmemiştir.

Abrositinibin yavru sıçanlara (3 aylık bir insana kıyasla) uygulanması, makroskopik ve mikroskopik kemik bulguları ile sonuçlanmıştır. Doz, doğum sonrası 10. günde başlatıldığında (200 mg MRHD’de insan EAA'sinin $\geq 0,8$ katı maruziyetlerde), makroskopik kemik bulguları (ön veya arka uzuvların veya pençelerin hatalı ve/veya bozulmuş kullanımı, kırıklar ve/veya femur başı anormallikleri) not edilmiştir. Sadece mikroskopik kemik distrofisi bulgusu (1 aya kadar sıçan genel toksisite çalışmalarında gözlenene benzer) tedavinin kesilmesinden sonra tamamen geri döndürülebilir.

6. FARMASÖTİK ÖZELLİKLER

6.1 Yardımcı maddelerin listesi

Tablet çekirdeği

Mikrokristalin selüloz (E460i)
Susuz kalsiyum hidrojen fosfat (E341ii)
Sodyum nişasta glikolat
Magnezyum stearat (E470b)

Film kaplama:

HPMC 2910/ Hipromelloz (E464)
Titanyum dioksit (E171)
Laktoz monohidrat (sığır kaynaklı)
Macrogol/PEG (E1521)
Triasetin (E1518)
Kırmızı demir oksit (E172)

6.2 Geçimsizlikler

Geçerli değildir.

6.3 Raf ömrü

24 ay

6.4 Saklamaya yönelik özel tedbirler

25°C’nin altındaki oda sıcaklığında saklanmalıdır.

Orijinal ambalajında saklanmalıdır.

6.5 Ambalajın niteliği ve içeriği

28 film kaplı tablet içeren Polivinilklorür (PVC)/Poliviniliden klorür (PVDC) folyo / Alüminyum folyo blisterleri.

6.6 Beşeri tıbbi üründen arta kalan maddelerin imhası ve diğer özel önlemler

Kullanılmamış olan ürünler ya da atık materyaller ‘Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği’ ve ‘Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmelikleri’ne uygun olarak imha edilmelidir.

7. RUHSAT SAHİBİ

Pfizer PFE İlaçları A.Ş.

Muallim Naci Cad. No:55

34347 Ortaköy/İSTANBUL

Tel.: 0 212 310 70 00

Faks: 0 212 310 70 58

8. RUHSAT NUMARASI/NUMARALARI

2022/361

9. İLK RUHSAT TARİHİ/RUHSAT YENİLEME TARİHİ

İlk ruhsat tarihi: 18.06.2022

Ruhsat yenileme tarihi:

10. KÜB'ÜN YENİLENME TARİHİ